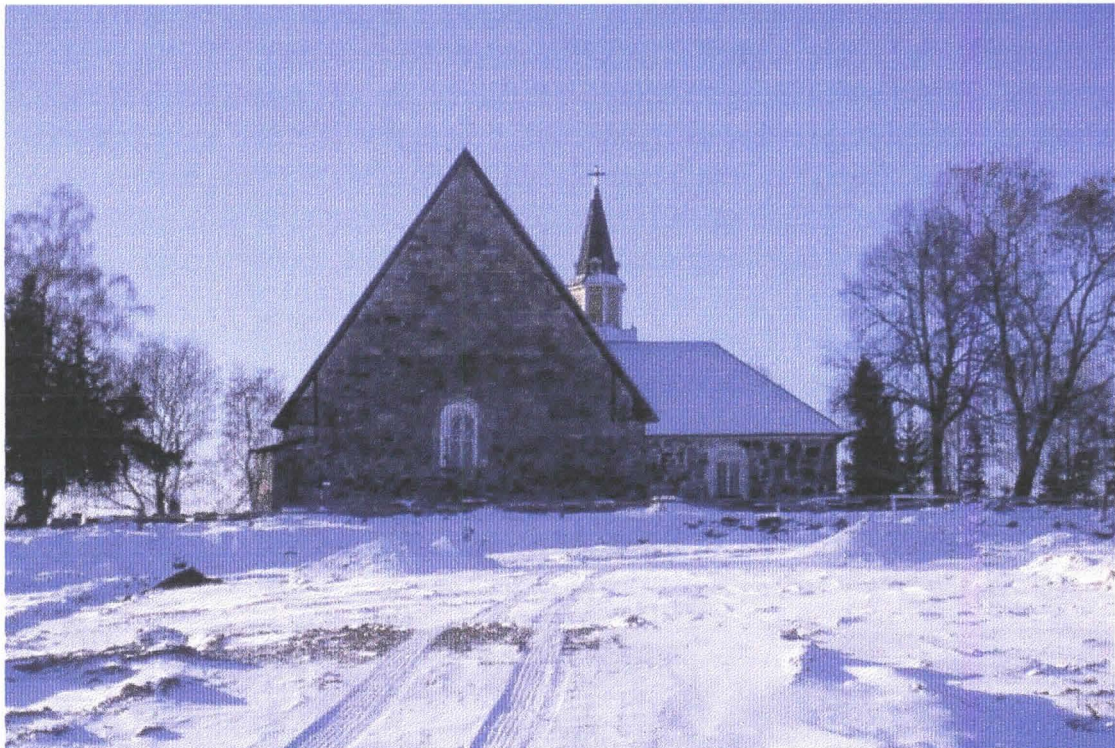

PERTTELI KAIVOLA KIRKKOMAA
- hautausmaan laajennuksen yhteydessä tehty
arkeologinen tutkimus 6.-11.11.2002

Museovirasto
Arkeologian osasto
Hanna-Maria Pellinen

Sisällysluettelo

1. Tutkimuksen taustaa.....	1
2. Sijainnista ja alueen menneisyydestä.....	1
3. Käytetyt menetelmät.....	2
4. Koekuopat.....	2
5. Länsipuolen leikkaus.....	4
6. Yhteenveto.....	5
Lähteet.....	6
Kuvat.....	6

Liitteet:
luettelo mustavalkonegatiiveista
kartat

Pertteli Kaivola kirkkomaa

Hautausmaan laajennuksen yhteydessä tehty arkeologinen tutkimus 6.11.-11.11.2002

Kunta: Pertteli

Kylä: Kaivola

Tila: kirkkomaa 4:23

Omistaja: Perttelin seurakunta, Mikolantie 5, 25360 Pertteli

Peruskarttalehti: 2021 12 Pertteli

Peruskarttakoordinaatit alueen keskeltä:

x = 6704 34

y = 2458 92

z = 40 m mpy

Kaivausjohtaja: FM Hanna-Maria Pellinen

Piirtäjä: Huk Juha Ruohonen

Työtuntimäärä kentällä: 64 tuntia

Tutkittu pinta-ala: n. 10 m²

Kaivauslöydöt: -

Kaivauksilla otetut näytteet: -

Kertomuksen alkuperäiskappale: Museovirasto, arkeologian osaston arkisto

Kertomukseen liittyvät diapositiivit: -

Kertomukseen liittyvät mustavalkonegatiivit: 125472-125489

Kertomukseen liittyvät kartat:

1. Peruskarttaote

2. Yleiskartta 1:2000

3. Yleiskartta 1:500

4. Profiilikartta kiviaidasta 1:20

Aikaisemmat tutkimukset: -

Aikaisemmat löydöt: KM 16897 (kivikirves haudan täyttömaasta)

1. Tutkimuksen taustaa

Kun Perttelin seurakunta esitteli suunnitelmansa nykyisen hautausmaan laajentamiseksi, katsottiin Museovirastossa aiheelliseksi tehdä alueella arkeologisia tutkimuksia. Hautausmaan pohjoispuolella sijaitsee rauhoitettu kivikautinen asuinpaikka-alue. Myös kirkon itä- tai eteläpuolelta oli haudan täyttömaasta löydetty kivistä, jonka Matti Huurre vuonna 1965 toimitti Kansallismuseon kokoelmiin (KM 16897). Samoin on kirkkomaasta aikoinaan löytynyt metallinen rannerengas, jota on arveltu rautakautiseksi löydöksi. Se on sittemmin kadonnut. (Huurre 1965). Lisäksi Kaivolän kylästä tunnetaan useita rautakautisia irtolöytökohteita ja keskiajalla kirkon lähistöllä on joidenkin lähteiden perusteella arveltu sijainneen markkinapaikan (Pukkila 2002; Oja 1958, 48). Hautausmaan laajennus sivuaa myös itse kirkkorakennusta melko läheltä, itäpäästä n. 20 metrin päästä.

= 587010019
KÄRRI

Museoviraston arkeologian osasto delegoi kenttätöön Turun maakuntamuseolle ja Heljä Brusilalle sekä allekirjoittaneelle. Tässä raportissa kuvattu työ suoritettiin 6.-11.11.2002 välisenä aikana. Kentällä tutkimuksissa avustivat Marttilan Maanrakennus Oy, jonka toimesta alueen vanha täyttömaa kuorittiin pois sekä Tapani Laitamäki Perttelin seurakunnasta, joka helpotti kaivausta pienellä haudankaivamiseen käytetyllä kaivinkoneella. Kenttätöjohtajana toimi siis FM Hanna-Maria Pellinen ja piirtäjänä Huk Juha Ruohonen. Erillistä kaivaustyövoimaa ei ollut.

2. Sijainnista ja alueen menneisyydestä

Varsinais-Suomessa, Salon pohjoispuolella sijaitseva Perttelin kunta jakautuu kolmeen keskusalueeseen, joista Kaivolassa sijaitsevat kaikki kirkolliset rakennukset ja hautausmaa. Kaivola sijaitsee Perttelin kuntaa halkovan Uskelanjoen pohjoispuolella, tästä n. ½ kilometrin päässä, viljelysmaiden ympäröimällä metsäisellä moreenimäellä.

Noin 4000-5000 vuotta sitten nykyisen Perttelin kirkon ympäristössä lainehti meri. Viereinen Kärriin kivikautinen asuinpaikka ajoittunee tähän rantavaiheeseen ja edustanee siis jotain kampakeramiikan vaihetta, joskaan keramiikkaa sieltä ei ole toistaiseksi löydetty. Asuinpaikka sijaitsi hiekkaisella, loivasti itään ja etelään viettävällä terassilla. Pintapöimintälöytöjen valossa asuinpaikka ulottunee idässä suunnilleen nykyisen hautausmaan itäreunan kohdalle (Pukkila 2002). Sen laajuutta etelään ei sen sijaan voida enää pintapöiminnalla kartoittaa, koska seurakuntatoimiston rakennuksesta etelään päin koko hautausmaan alueella sijaitsee muualta tuotu täyttömaa. Kirkon ympäristö on kuitenkin alunperin muodostanut myös joko erillisen tai asuinpaikasta suoraan jatkuvan hiekkapohjaisen ranta-alueen.

Seuraavat esihistorialliset asutusvaiheet alueella ovat huomattavasti edustettuina. Pronssikaudella rantaviivan vetäytyttyä kauemmas sekä rautakauden alkupuolella alue on saattanut toimia pikemminkin nautinta-alueena kuin kiinteän asutuksen kohteena. Myöhemmät rautakautiset löydöt ovat edustettuina ja ainakin osin luultavasti peräisin tuhoutuneista kalmistoista. Lähin varma rautakautinen irtolöytöpaikka on Pappilan tilalla ja sijaitsee kirkosta n. 500 metriä lounaaseen (Pukkila 2002).

Kaivola lienee kuitenkin keskiajalla muodostunut Perttelin seudun keskusalueeksi, koska jo 1300-luvulla nykyisen kirkon paikalle ilmeisesti rakennettiin tätä edeltänyt puukirkko. Ensimmäinen kivikirkko valmistui 1400- ja 1500-lukujen taitteessa (Hiekkänen 1994, 189-190, 250). Kivinen sakaristo oli ilmeisesti tuolloin jo olemassa. Tämän jälkeen kirkko on kokenut useita laajennus- ja korjausvaiheita. Samoin kirkkomaata on useaan otteeseen jouduttu laajentamaan, erityisesti sen jälkeen kun hautaaminen kirkkoon lopetettiin 1800-luvun alkupuolella. (Ahti 1990, 15 js.).

Nyt muodostettavaa hauta-aluetta suunniteltiin otettavaksi hautauskäyttöön jo 1940-luvulla. Suunnitelma kuitenkin peruuntui vuonna 1947 ja alue säilytettiin kirkkopuistikkona. Paikalle oli ilmeisesti jo aiemmin tuotu täyttömaata. Aluetta on myös käytetty jonkinlaisena kaatopaikkana aivan viime aikoihin saakka.

3. Käytetyt menetelmät

Turun maakuntamuseon tutkija Heljä Brusila aloitti tutkimuksen kaivauttamalla alueelle kaksi n. länsi-itä -suuntaista koeojaa. Paljastuneiden kerrosten perusteella hän antoi hautausmaan laajennusta suorittavalle yritykselle ohjeet alueella sijainneen täyttömaan poistamiseen. Seuraavaksi alueelle ruvettiin kaivamaan koekuoppia. Routaantunutta pintamaata jouduttiin ensin poistamaan koneellisesti n. 10 cm. Tämän jälkeen koekuoppien kaivaminen aloitettiin käsin; osin lapiolla, osin lastalla. Maa oli pääosin erittäin kovaa ja nousi ylös lähinnä hakkaamalla pala kerrallaan irti. Paras työväline kaivamiseen olisikin ollut pieni hakku. Seulominen ei ollut mahdollista. Maapaakkujen hajottaminen olisi ollut erittäin hankalaa, joten irtolöytöjä saattoi tämän vuoksi jäädä huomaamatta. Useissa kuopissa jouduttiin turvautumaan pienen kaivurin apuun. Näin kuopista saatiin havainnoitua osin vain maakerrostumat. Koekuoppien leikkaukset dokumentoitiin sanallisesti ja paikoin kuvattiin mustavalkofilmille. Kuoppien koko vaihteli 50 x 50 cm:stä 1 x 1 m:iin.

Vanhan ja tulevan hautausmaan rajalle jäänyttä maapalkkia kuorittiin ensin varovasti pienellä kaivinkoneella. Useamman kivilohkareen tultua näkyviin, työtä jatkettiin lapioin kunnes havaittu rakenne saatiin esille. Se puhdistettiin, piirrettiin ja valokuvattiin. Koko tutkimusalueelta tehtiin yleiskartat mittakaavassa 1:500 ja 1:2000. Korkeuslukuja siirrettiin jonkin verran kirkon pohjoispuolella sijainneesta korkeuspisteestä (ei korkeuskiintopiste), joka näkyy kartassa 2. Karttaan 3 merkittiin koordinaatisto jälkityövaiheessa.

4. Koekuopat

Tutkimusalueelle kaivettiin seitsemän koekuoppaa. Kuopat 1-5 muodostivat suunnilleen luode-kaakko -suuntaisen rivin ja sijaitsivat 10 metrin päässä toisistaan. Koekuopan 1 lähtötaso täyttömaan kuorinnan jälkeen sijaitsi näistä alimpana, n. 38 m korkeudella mpy ja koekuoppa 5 korkeimmalla kohdalla, n. 40.5 m mpy. Eteläisimmästä koekuopasta tehtiin vielä koilliseen päin kaksi kuoppaa (ks. yleiskartta 1:500). Alin eli koekuoppa 6 sijaitsi lähtötasossaan (eli täyttömaan alapuolella) n. 37.5 m mpy korkeudella.

Koekuoppa 1

Lähtötasossa vanhaa täyttömaata oli kuorittu n. 1,5 metriä ja maa oli osin tummaa savea, osin kellertävää hiekkaa. Kellertävä hiekka jatkui läikkänä joitakin kymmeniä senttejä alaspäin. Muu osa maata oli tummaa savea, joka osoittautui myös pohjamaaksi. Kuopan pintaosista löytyi vielä pala uutta, kirkasta pullolasia. Muita löytöjä ei tullut. Kuopan lounaisnurkan koordinaatit ovat $x=200$, $y=500$.

Koekuoppa 2

Lähtötasossa vanhaa täyttömaata oli kuorittu n. 1,5 metriä. Koekuopan länsipuolella sijaitsi kellertävä hiekka ja itäpuolella sekoittunut savinen maa. Länsipuolen keltaisen hiekan alta alkoi n. 20 cm päästä tumma pohjasavi. Itäpuoli jatkui sekoittuneena yli puolen metrin syvyyteen lähtötasosta. Kyseessä oli selvästi n. pohjois-etelä suunnassa kulkevan ojan pohjaosa. Kuoppa oli täysin löydötön. Kuopan lounaisnurkan koordinaatit ovat $x=209.32$, $y=496.63$.

Koekuoppa 3

Lähtötasossa vanhaa täyttömaata oli kuorittu runsas metri ja maa pinnalla oli harmaankirjavaa savea, jossa oli vaaleita hiekkalaikkuja. Kuopan itäpuolella oli pehmeää, vaaleahkoa sekoittunutta hiekkaa, joka jatkui n. 1 m syvyyteen lähtötasosta. Kyseessä oli saman pohjois-etelä -suuntaisen ojan pohja kuin koekuopan 2 itäpuolella oli havaittu. Kuopan länsipuolella kirjavan savimaan alta paljastui vaaleahkoa, melko hienoa ja punertavaa hiekkaa, joka oli koskematonta. Luontaisesti tämä hiekka muodosti n. 30 cm paksun kerroksen ja tämän alta alkoi tummahko pohjasavi. Kuoppa oli löydötön. Kuopan lounaisnurkan koordinaatit ovat $x=218.43$, $y=492.87$.

Koekuoppa 4

Lähtötasossa vanhaa täyttömaata oli kuorittu n. metrin verran. Maa oli savea, mahdollisesti vanhan pellon alaosaa. N. 10 cm alempana alkoi koko kuopan alueella vaalea, koskematon savi, joka muodosti useita päällekkäisiä, tummien vaakasuorien raitojen erottamia kerroksia. Kyseessä lienee vanhan rantavaiheen tulva-alueen savikerrostumat. Rantavaihe sijaitsi n. 39.5 m mpy korkeudessa. Tämän n. 30 cm paksun kerroksen alapuolella oli vaaleaa, punertavaa, koskematonta hiekkaa n. 30 cm, jonka jälkeen alkoi tummempi, ehkä hieman savensekainen hiekka. Kuoppa oli löydötön. Kuopan lounaisnurkan koordinaatit ovat $x=228.09$, $y=487.84$.

Koekuoppa 5

Lähtötasossa vanhaa täyttömaata oli kuorittu n. metrin verran. Maa pinnalla oli lähes oranssin väristä hiekkaa, joka jatkui n. 10 cm syvemmälle. Tämän alla oli 20 cm paksuinen kerros vaaleaa savea, jonka jälkeen alkoi tummahko pohjasavi. Kuoppa oli löydötön. Kuopan lounaisnurkan koordinaatit ovat $x=236.89$, $y=483.25$.

Koekuoppa 6

Lähtötasossa vanhaa täyttömaata oli kuorittu n. 1,5 metriä. Maa oli tummahkoa savea, joka jatkui aluksi erittäin kovana, mutta muuttui n. 30 cm syvyydessä pehmeämmäksi. Kuoppaa kaivettiin n. 60 cm ja savi näytti jatkuvan edelleen alaspäin. Kyseessä lienee pohjasavi. Kuoppa oli löydötön. Kuopan lounaisnurkan koordinaatit ovat $x=209.70$, $y=519.11$.

Koekuoppa 7

Lähtötasossa vanhaa täyttömaata oli kuorittu n. 1,5 metriä. Tällä kohdalla oli maassa saveen ympäröimä multainen kohta, ilmeisesti vanhan (sala?)ojan pohja. Multa jatkui n. 30 cm syvyyteen ja siinä oli mm. muovinen istutusruukku. Alta paljastui tummahko pohjasavi. Mullasta tuli vain 1900-luvun jälkipuolelle ajoittuvia löytöjä ja savimaa oli löydötön. Kuopan lounaisnurkan koordinaatit ovat $x=202.07$, $y=503.46$.

5. Länsipuolen leikkaus

Vanhan hautausmaan ja tulevan hautausmaan rajalla oli jätetty n. 5 metriä täyttömaata poistamatta. Tästä leikkauksesta voitiin koekuoppien ohella havainnoida alueen maakerrosten laatua ja paksuuksia. Luonnollinen maan pinta alueella vietti etelään, kaakkoon ja itään. Täyttömaata paikalle tuotaessa aluetta oli haluttu myös tasoittaa, koska täyttömaa näkyi leikkauksen eteläpuolta kohti paksunevan n. metristä lähes kahteen metriin. Täyttömaan alla näkyi paikoin selvästikin paksuimmillaan n. 50 cm, kovaa, savensekaista ja sekoittunutta maata, joka lienee tulkittavissa vanhaksi peltokerrokseksi. Leikkauksen keskivaiheilta etelään päin näkyi peltokerroksen alla sijaitseva keltaisen hiekan alue. Peltokerroksen ja keltaisen hiekan rajalla näkyi joillakin kohdin hiililaikkuja. Pohjamaana voi karkeasti ottaen pitää alueen kaakkoispuolella savea ja luoteispuolella hiekkaa, jonka alla tosin paikoin tulee myös jossain vaiheessa ilmeisesti savea tai savensekaista hiekkaa vastaan. Näiden alueiden välissä sijaitsee koekuopassa 4 näkyvät vanhan rantavaiheen tulvakerrostuma. Ranta olisi tämän oletuksen mukaan kulkenut paikalla suunnilleen etelälounas-pohjoiskoillinen -suuntaisena.

Toinen seikka, mikä mainitussa alueen länsireunan leikkauksessa voitiin havaita, olivat suurehkot kivilohkareet, joita oli paikoin irronnut ja vierinyt rinteessä alas täyttömaata kuorittaessa. Paikkakuntalaiset tiesivät myös kertoa, että näillä kohdin olisi aikoinaan sijainnut kiviäitä. Leikkausta kaivettaessa tällainen paljastuikin esiin.

Kiviäitä kaivettiin esiin aluksi n. 5,5 m pituinen kaistale. Se osoittautui pääosin harmaakiviseksi, "kylmämuuratuksi" konstruktioksi, joka on tehty keltaisen hiekan kerrokseen, osin jopa kaivettu puhtaaseen pohjahiekkaan. Rakenne oli pintaosista melko hajonnut ja tutkimushetkellä ylsi korkeimmillaan n. 80 cm:iin. Harmaitten kivilohkareitten päällä oli punertavaa kiveä oleva lohkar, jossa näkyi käsiporalla tehdyn reiän puolikas. Aita on luode-kaakko -suuntainen. Sen leveyttä ei valitettavasti saatu mitattua, koska päällä vielä tutkimushetkellä sijaitsi puuaita. Kiviaidan väleihin oli valunut täyttömaata ja niinpä kaikki paikalla havaitut esineet olivat peräisin 1900-luvulta. Joukossa oli melko paljon ihmisen luita, jotka kuuluivat täyttömaan jättemateriaaliin. Sekä leikkauksen etelä- että pohjoispuolelta paljastettiin pala kiviäitä, jolloin voitiin todeta sen jatkuvat koko laajennusalueen halki. Leikkauksen pohjoispäässä kiviaidassa näkyi yksi suuri, suorakaiteiseksi muotoiltu kivipaasi, joka oli joko asetettu aidan reunan perustaksi tai joutunut paikalle myöhemmin.

Historiallisten lähteiden mukaan kirkon varhaisin aita oli lautakattoinen hirsiaita, joka ympäröi kirkkoa ehkä nykyisten kirkkoa lähimpänä kiertävien käytävien kohdalla. Hautausmaata laajennettiin jonkin verran vuonna 1695, jolloin ensimmäinen harmaakivimuuri rakennettiin. Seuraava kirkkomaan laajennus tapahtui vuosina 1823-1825, jolloin kirkkoon hautaaminen lopetettiin. Laajennetun kirkkomaan ympärille rakennettiin uusi harmaakiviäitä. (Ahti 1990,

54-55). Nyt kaivettu aita lienee tältä ajalta. Sijaintinsa puolesta se ei luultavasti voi olla ainakaan varhaisempi, koska sijaitsee nykyisen hautausmaa-alueen reunalla. Mainittakoon, että Perttelin seurakuntatalon juhlasalissa on seinälle ripustettu valokuva, joka on otettu 1900-luvun alkupuoliskolla. Kuvaa ei tiettävästi ole missään julkaisussa. Tutkimusalue on kuvassa vielä viljelykäytössä. Siinä näkyy nyt esiin kaivetun kiviaidan paikalla joitakin kivirykelmiä, mutta pikemminkin pellolta raivattua kiveä kuin selvää aitaa. Koska kiviaitaa ei tässä kuvassa ainakaan selvästi voi hahmottaa, on se lienee jo osin hautautunut kasvillisuuden (pensasaita) peittoon ja täyttömaahan.

6. Yhteenveto

Hautausmaan laajennukseen varattu alue ei sisällä mitään merkkejä esihistoriallisista asutusvaiheista. Alue lienee ollutkin viereisen asuinpaikan käyttövaiheen aikana ainakin osittain veden peitossa. Koekuopituksessa ei löydetty myöskään yhtään esihistoriallista irtolöytöä. Lähin hiekkapohjainen terassi sijaitsee nykyisen kirkon paikalla, joten mahdollinen asuinpaikka lienee tuhoutunut tältä kohdilta jo kirkon rakentamisvaiheessa. Nykyinen hautausmaa sisältää suureksi osaksi muualta tuotua täyttömaata, joten esihistoriallisen kiinteän muinaisjäännöksen säilymistä voi koko kirkkomaan alueella pitää hyvin epätodennäköisenä.

Merkillepantavaa oli myös 1900-lukua huomioon ottamatta historiallisen ajan irtolöytömateriaalin puuttuminen. Alueen oltua pitkään viljelykäytössä, olisi lähtökohtana voinut pitää ainakin historiallisen ajan massalöytötavaran kuten punasavikeramiikan ja liitupiipun palojen löytymistä. On tietysti mahdollista, että kaivausolosuhteet, ts. huono valaistus ja saven paakkuuntuminen estivät tällaisten havaitsemisen.

Vanhan hautausmaan ja tulevan laajennuksen välissä havaittiin osittain säilynyt kiviaidan pohja, vanha kirkkomaan raja-aita, joka saattaa olla peräisin 1800-luvulta.

Hanna - Maria Pellinen

Turussa 14.11.2002

FM Hanna-Maria Pellinen

Painetut lähteet:

Ahti, Aimo, 1990: *Perttelin kirkko ja seurakunta 1440-1990*. Julk. Perttelin seurakunta.

Hiekkanen, Markus, 1994: The Stone Churches of The Medieval Diocese of Turku. A Systematic Classification and Chronology. *Suomen Muinaismuistoyhdistyksen Aikakauskirja 101*.

Oja, Aulis, 1958: *Perttelin historia*. Julk. Perttelin kunta ja seurakunta.

Arkistolähteet:

Huurre, Matti, 1965: Pertteli. Inventointikertomus 1. Museoviraston arkeologian osaston arkisto.

Pukkila, Jouko, 2002: Pertteli. Arkeologinen perusinventointi. Turun yliopiston arkeologian oppiaineen arkisto.

Kuva 2 Perttelin kirkko ympäristöineen isojakokartassa.

Kuva 3 Pertelin kirkon itäpääty. Etualalla tutkimusaluetta. Vasen teikki koekuopan 1 kohdalla. Tämän etupuolella oleva tumma juova on vanhaa salaojan pohjaa. Kuva Juha Ruohonen / omat kokoelmat.

Kuva 4 Täyttömaan alta esiin kaivettua kiviaitaa. Vain oikeassa alareunassa näkyy pohjaan kaivettua kiveystä, muualla näkyvissä leikkauksen maalajit. Kuva Juha Ruohonen / omat kokoelmat.

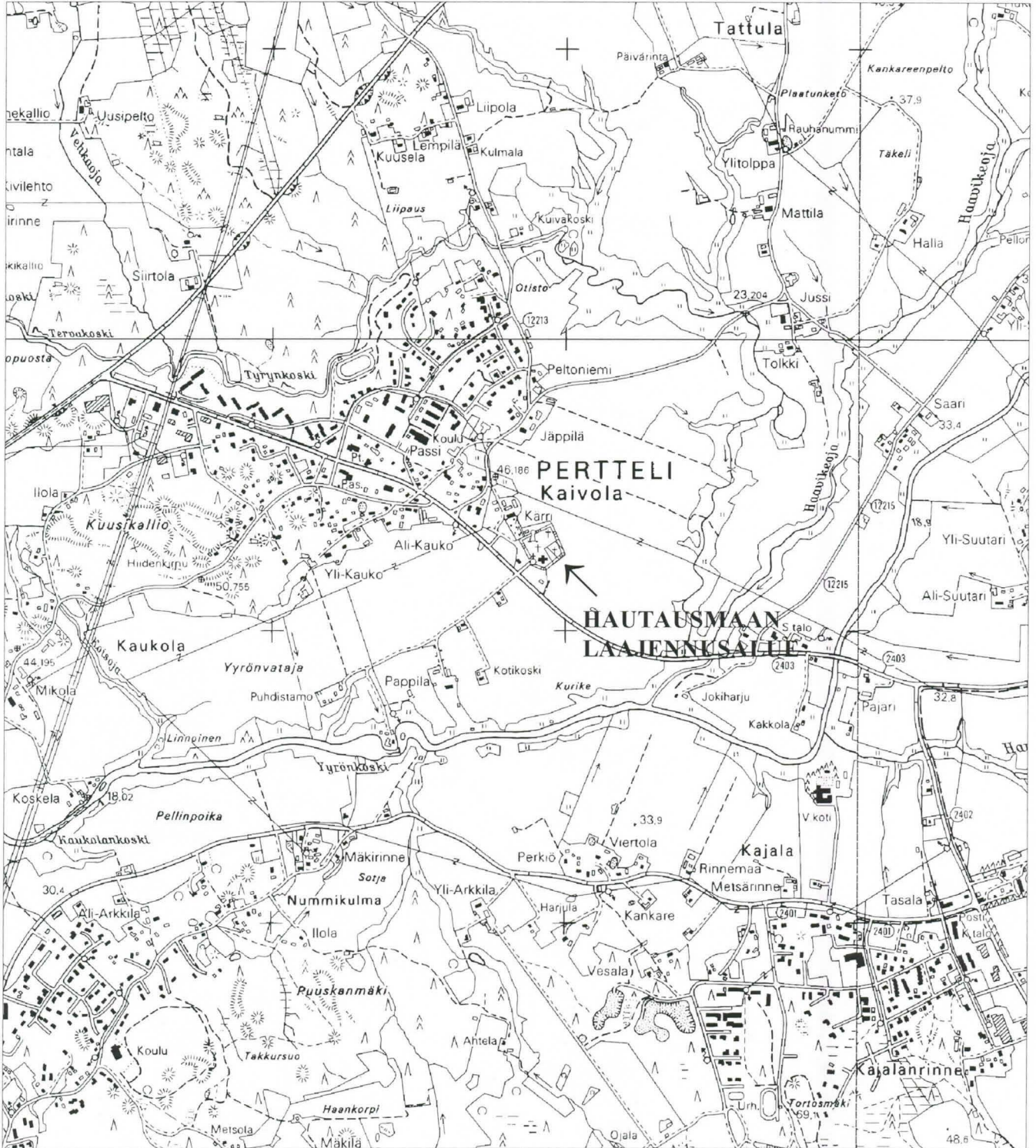
Luettelo mustavalkonegatiiveista

Kuvat H.-M. Pellinen

- 125472 Koekuoppia varten poistettiin n. itä-länsi -suuntaiselta kaistaleelta routainen maakerros
- 125473 Samoin tehtiin n. pohjoinen-etelä -suuntaiselle kaistalle
- 125474 Yleiskuva tutkimusalueelta, idästä
- 125475 Koekuopan 4 profiileissa näkyvät kivikautisen rantavaiheen muodostamat kerrostumat
- 125476 Hautausmaan reunalla eli tutkimusalueen länsireunalla näkyy isoja kivilohkareita, idästä
- 125477 Kiveystä näkyy myös turpeen alla, koillisesta
- 125478 Kivien lisäksi hautausmaan rajalle tehdystä leikkauksesta tuli luita ja esineitä, mm. tämä rautaosa mahd. hautaa ympäröineen aidasta
- 125479 Täyttömaassa sijainnut tunnistamattomaksi ruostunut iso rautaesine (luultavasti kuitenkin moderni)
- 125480 Koekuoppia jouduttiin kaivamaan myös koneellisesti, tässä kaivetaan koekuoppaa 2, lapion varressa Juha Ruohonen, kaakosta
- 125481 Kuten edellä, lähikuva koekuopasta 2, etelästä
- 125482 Alueen länsiosan leikkauksesta paljastuu kiviaitaa, Juha Ruohonen tutkii sitä, kuvattu kaakosta
- 125483 Paljastunutta kiviaitaa, koillisesta
- 125484 Kuten edellä
- 125485 Lähikuva leikkauksesta valuneista muista kivistä, koillisesta
- 125486 Esiin kaivettua kiviainan pätkää, koillisesta
- 125487 Kuten edellä, koillisesta
- 125488 Kuten edellä, kaakosta
- 125489 Yleiskuva tutkimusalueesta (talvi yllätti meidät), idästä

Pertteli
Kaivola
Kirkkomaa
Hautausmaan laajennus

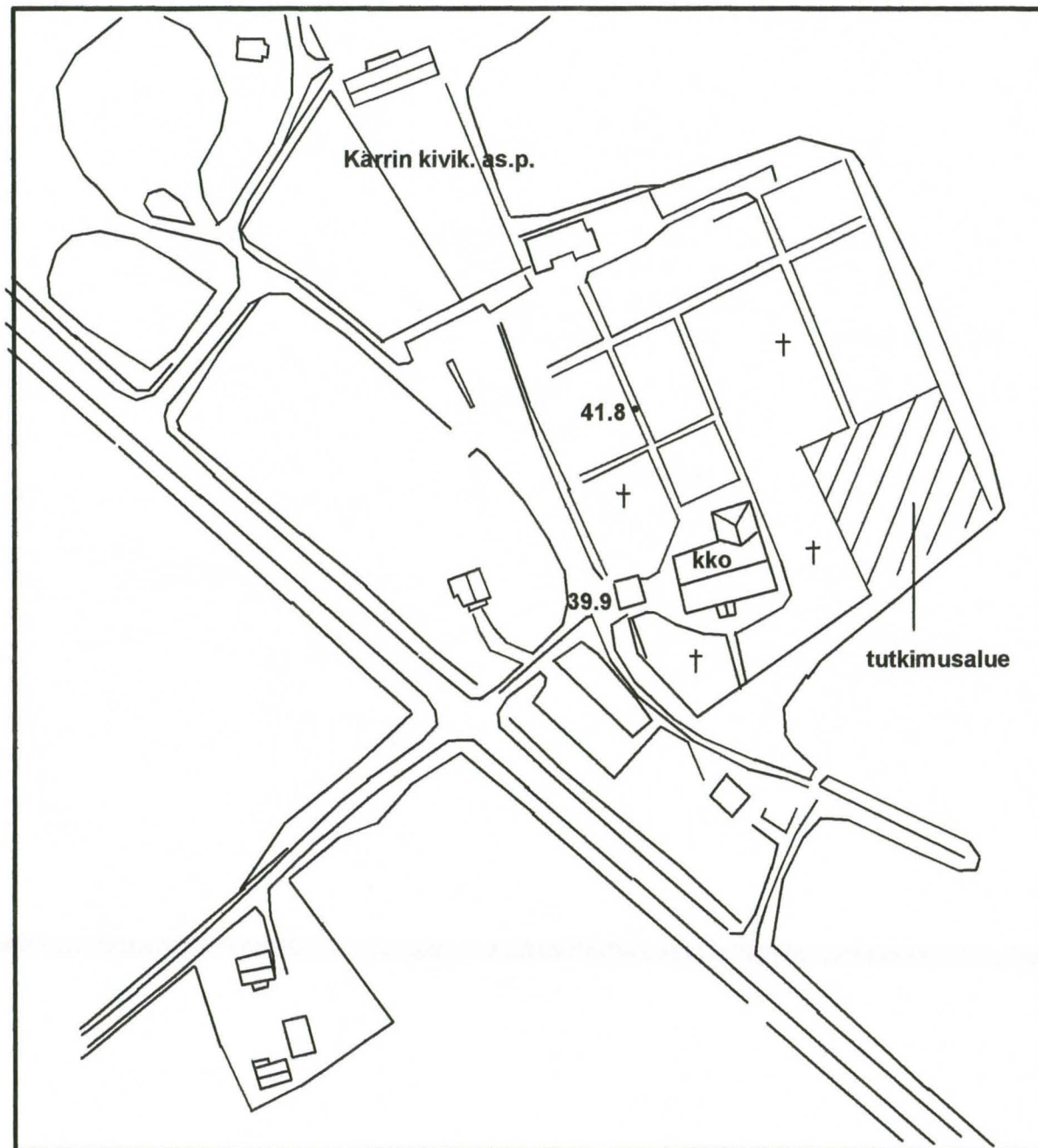
KARTTA 1

Mk 1:20 000

Ote peruskartoista 2021 12 PERTTELI ja 2023 03 HÄHKÄNÄ

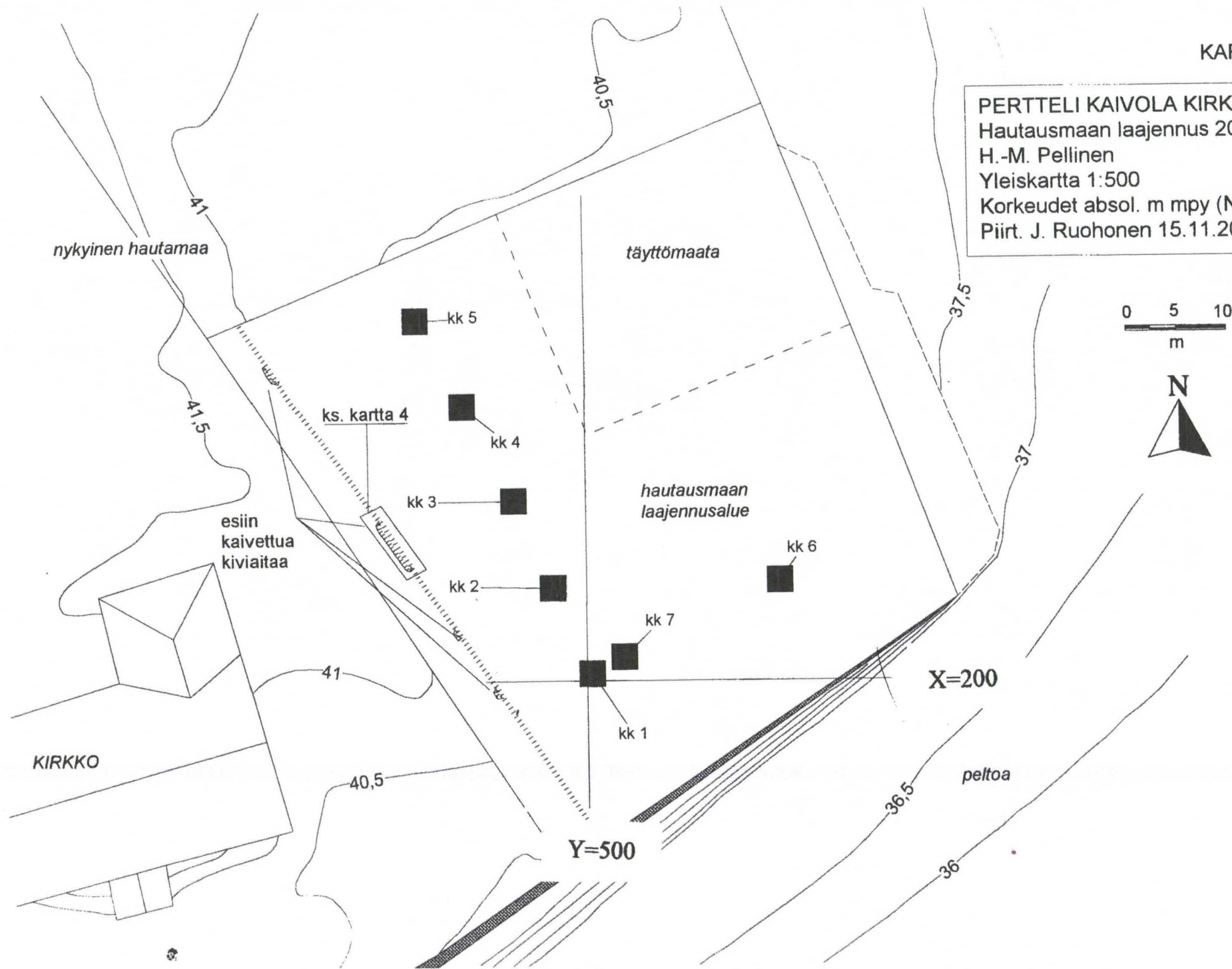
PERTTELI KAIVOLA KIRKKOMAA
Hautausmaan laajennus 2002
H.-M. Pellinen
Yleiskartta 1:2000
Piirt. H.-M. Pellinen 13.11.2002

100 m

PERTTELI KAIVOLA KIRKKOMAA
 Hautausmaan laajennus 2002
 H.-M. Pellinen
 Yleiskartta 1:500
 Korkeudet absol. m mpy (N60)
 Piirt. J. Ruohonen 15.11.2002

KARTTA 4

PERTTELI KAIVOLA KIRKKOMAA
Hautausmaan laajennus 2002
H.-M. Pellinen
Profiilikartta 1:25
Lounaisprofiili Y = 479-482
Korkeudet absol. m mpy (N60)
Piirt. J. Ruohonen 15.11.2002

X=211 212 213 214 215 216 217
42,00+ + + + + + +

